

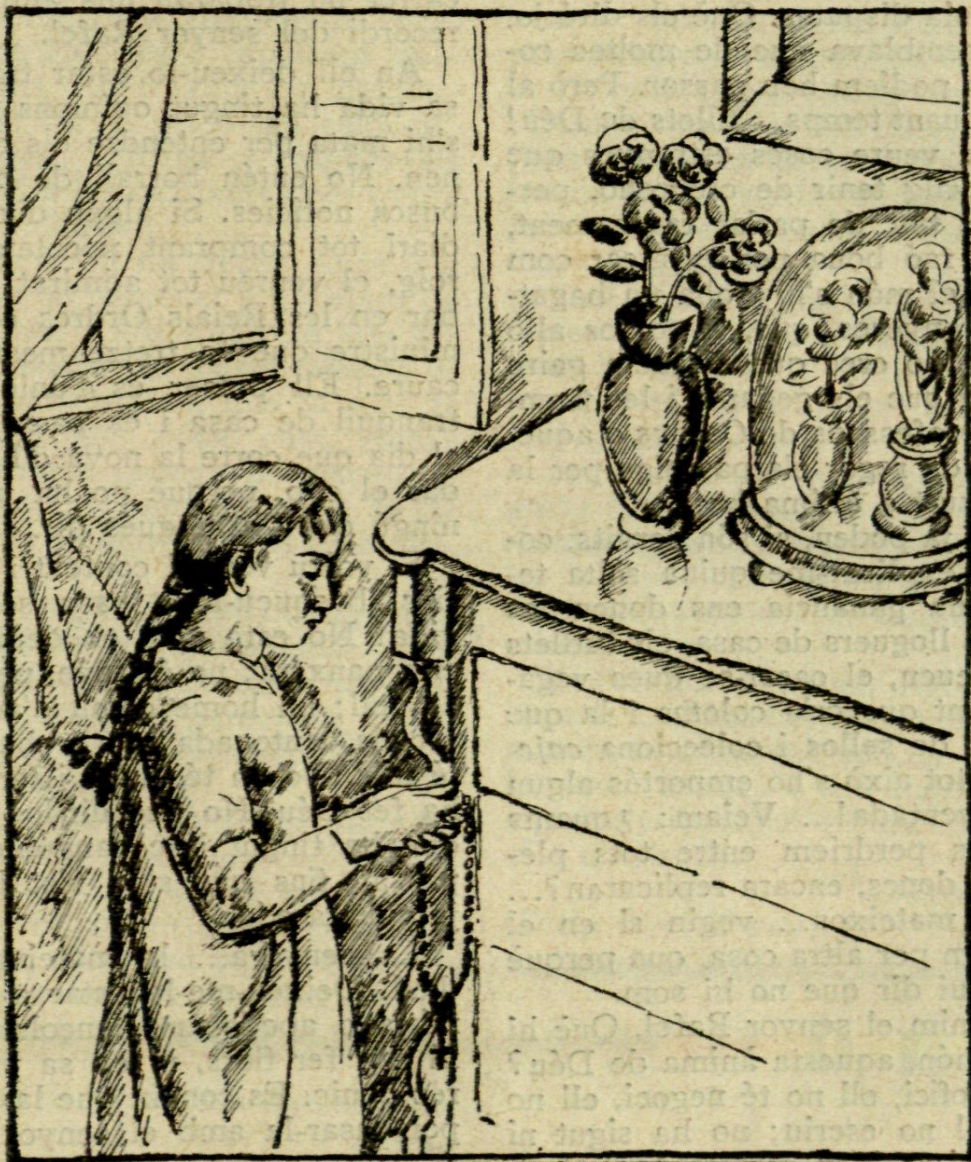
EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

20 cms.

ANY IV. N.º 160

25 NOVEMBRE 1926

A LA MARE DE DÉU DE LOURDÈS EN LA GUERRA GRAN

ORACIÓ

Mare de Déu de la França
que al penyal, com flor d'argent,
florieu en la esperança;
ara, dolorosament,
sou marcida de recança.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

De «Cofret de versos», de J. P. i C., Prev.,

(Dibuix Jaume Guàrdia).

2. - EL BORINOT.

Un home de sa casa

No hi ha remei!... En aquest món si un hom no s'aconsola de beure una mica a galet i creure's una pila de coses que se senten a dir... Boranit!... ja es queda sense explicar-se'n una pila d'altres, que no ofereixen altre medi més *a comodo* de trobar-los-hi la veta.

Ja veuran per què ho dic. Abans, jo em reia en gran d'allò que diuen: que en aquest món hi té d'haver de tot. Fins hi tenia disputes. Què els diré jo, ara: em semblava que de moltes coses ens en podíem ben passar. Però al cap d'un quant temps... fillets de Déu! començo a veure coses estranyes que a l'últim vaig tenir de creureho, perquè, si els tinc de parlar francament, és l'única raó bona per explicar com és que en el món s'hi troba un bagatzem d'estranyeses, que, si no fos allò que diuen, no crec que hi facin gaire més servei que els gegants i les trampes a les professons de *Corpus* o aquelles bótes de regar els passeigs per la gent que surt a última hora.

I, si no, ja poden, si són servits, començar a explicar-me quina solta tenen i quina ganància ens donen les sogres, els lloguers de casa, els bitllets que no treuen, el casar-se dues vegades, la gent que cria coloms i la que fa *albums* de sellos i colecciona *cajetillas*. ¡Si tot això s'ho emportés algun dia una ventada!... Veiam: ¿quants mils duros perdríem entre tots plegats?... I, doncs, encara replicaran?... Nosaltres mateixos... vegin si en el món hi som per altra cosa, que perquè no es pugui dir que no hi som.

Aquí tenim el senyor Rafel. Què hi fa, en el món, aquesta ànima de Déu? Ell no té ofici, ell no té negoci, ell no llegeix, ell no escriu; no ha sigut ni vol ser mai regidor, ni alcalde de barri; els diaris no han portat mai el seu nom; no paga contribució; no té vot; no va al cafè; no té companys... no

més és casat i... ell mateix ja ho diu... *home de sa casa*.

No li han passat mai cap circular, no li porten entregues ni rep cartes; potser és l'únic del barri de qui el carter no sap donar raó. Mai ha tingut de menester el sereno ni li ha preguntat res. El que va més a casa seva és l'ordinari de Vilanova, que tot sovint li porta cistells de borregos de part d'un cosí seu. Si tenen d'anar a fer-li una visita, ja cal que hi vagin amb les senyes ben preses, perquè en tot el carrer no trobaran una ànima que es recordi del senyor Rafel.

An ell deixeu-lo estar tranquil. En sa vida ha tingut opinions ni tampoc s'hi mata per entendre els que les tenen. No entén borrall de política, ni busca notícies. Si algun dia agafa un diari tot comprant xocolata o sucre roig, el veureu tot admirat de no trobar en les Reials Ordres el nom del ministre que fa tretze mesos que va caure. Ell potser és l'únic que surt tranquil de casa i es passeja satisfet el dia que corre la nova d'haver-se de dar el cop, perquè no ha parlat amb ningú que l'hi pogués dir.

Si voleu veure'l content i a ses glòries, busqueu-lo a casa seva. Quina vida! No està gras en demasia, però cria panxeta; no és jove, però tampoc és vell; un home comú d'aquells que a cada cantonada se'n troben deu. No té fills. No en té, no... i tant de bé li ha fet Déu. No puc dir-los els sustos que ha tingut i les angúnies que ha passat, fins que s'ha vist la senyora ja a certa edat.

La senyora... la mateixa estampa d'ell. Deixeu-me-la estar a casa, fent mitja o apedaçant llençols. Ni broda ni sap fer flors, ni en sa vida ha fet res bonic. Es coneix que la guardaven per casar-la amb el senyor Rafel.

Després ténen una criada... que és una bona minyona. Tretze anys que està amb ells. Ni surt a les tardes dels diumenges, ni festeja, ni s'entreté quan

l'envien. El seu gust és tenir converses amb l'amo, que són molt amics.

I vet aquí el senyor Rafel: ¡és clar que està bé, a casa seva!... Té una levita de quadrets per córrer pel pis; no porta pantufles ni sabatilles: les mateixes botes de sortir.

No es pensin que jegui, ni dormi no. No para mai; mateu-lo, però deixeu-lo treballar. Sua, es cansa de pit, s'escurça la vista, i tot per coses que no li pertoquen ni són necessàries. El dia que fan dissabte ell corre per la casa amb l'escala de fusta, que li aguanta la minyona, despenjant cortines, traient galeries i espolsant quadros i retrats. Ell tragina els matalassos des del llit al balcó del celobert; ell descargola i torna a cargoar els llits; ell retira les calaixeres per treure la pols del detràs...

Per quan no hi ha tràfec, es té una tauleta amb un caixonet ple d'eines de tots els oficis, i allí s'entreté tots els dies fent cosetes per posar dessota el globo de la calaixera, que ja n'hi té una colecció que dóna gust. Agafa llenquetes molt primes de paper de color i daurat, i veuran que en fa de gerros, noms de Maria, creus de Malta, i alça!

Altres voltes, fa quadros de granets, de petxines, de fusta retallada... Tot per entretenir-se. Té receptes per tot: enganxar cristall i porcelana i per fer tinta, per aigua sedativa, per treure les taques d'oli.

Tot lo que s'espatlla a casa ho adoba ell; els llistons de les cadires, els panys espatllats... Sap de tot.

El és aquell senyor que veuen, cada dia d'encant, recorrent parades de coses velles i comprant objectes que no es pot saber de què curen, ni per què serveixen.

El senyor Rafel és dels que entenen en melons i ell mateix se'l va a comprar. Sap regatejar, i per això de tant en tant acompanya a la criada a la Boqueria perquè aprengui.

Ell aprofita totes les estacions. Pel

juliol fa tomàquets en conserva, per l'agost fa confitura de préssec i de pera; per la setmana santa fa bunyols, per Sant Josep fa crema i matons de monja. No! El dia que ell se fica a la cuina, ja surt una cosa bona per dinar. Ell sap fer gresquetes, bacallà a la provençal, torrades amb llet... demanin!...

Ell ja ho diu:—¡No em falta més que una caseta a fora!—I jo ho crec! Veuen?... Perquè el veig molt afectat amb quatre testos que té al balcó. Ell, pobre home!, s'hi fon, de no poder anar al matinet a les flors per comprar llavors de francesilla o esqueixos de clavellina, ¡ell que és tan enginyós! ¡Quines cascades hi faria, si es pogués veure una torreta seva!... Glorietes de canya verda, assientos rústecs, jocs d'aigua... Faria cries de tot fins de granotes!

Però, *nada!*... Ell prou es fa totes aquestes il·lusions i en parla a taula amb la senyora i la criada, que no sé com tots tres ja no s'han fos!... Mai pot arribar-hi.

Tot lo més arriba a llogar una botigueta a Gràcia en el carrer de Sant Antoni sense jardí, amb eixida de quatre canes i amb prohibició de l'amo de fer-hi sortidors ni caminals ni caminets.

Veu's aquí el senyor Rafel. Es mor i no li fan funerals: només totes les misses de l'endemà són en sufragi de la seva ànima, i es queda tancada aquella porta, que encara ningú havia vist mai obrir.

JOSEP SERRA

(D'Un tros de paper).

M O D E S

A un any

La principal moda de les criatures a tal edat és semblar-se a sos pares.

Les senyores com cal vesteixen els seus pimpollos de blanc, color en què

4. - EL BORINOT.

hi ressalten molt més les taques. Els barrets es fan amb vel per millor dissimular les lleganyes i altres debilitats dels angelets.

Algunes mares devotes de l'economia i encara més de la seva comoditat, abans del part prometen vestir d'hàbit... a les criatures. L'acostumat en semblants casos és el de la Mercè, que és del color de la llet que vomiten els querubins a dida.

L'experiència té demostrades les aventatges de la bossa.

Les mares que no tenen nyinyera deuen prevenir-se de butxaques per les bosses buides i d'amagatall per les plenes.

A deu anys

Vestit curt d'aprofitadures, amb sacsons per la creixença.

S'ensenyen els peus i les pantorrilles i es fan petons als senyors de certa edat.

Gorra de bordegàs amb plometes de colomí xarelló.

El mirinyac se sol portar un poc més llarg que el vestit perquè es vegin els acers i algunes voïtes ei pany de la camisa.

El passeig es fa a camades per la Rambla, i el to superficial el dóna un sèquit no menys numerós d'estudiants de primer any d'Institut, fumant cigarros de matafaluga lligats amb paper de regalèssia.

A vint anys

Vestit de vesta amb penjarelles d'immundícies vàries i forros de ca l'esparter.

Botines amb ullets, com abans se duïen les cotilles.

Camions amb trampa i en la ratlla del mig el retrat d'un botifler, que té donada paraula de casament amb paga i senyal.

Mig barret amb un jardí de flors i flocs, i en el cim un ànec lloca amb sos pollets.

Cotilla amb eixamples.

Les molles d'ulls, o les que tinguin algun defecte en l'hermosura de la vista, podran usar ulleres, tenint molt cuidado de mirar descaradament als homes, gràcia que dóna cert aire de vencedor d'Àfrica.

A trenta anys

El mateix de l'edat anterior, portat amb algo més de descuit. A primera hora del matí senta molt bé el vel a la cara i el llibre de missa.

A quaranta anys

Es de gran moda tenir una filla de quinze.

Però que no passi de quinze.

Que sempre en tingui quinze.

Si en té setze ja no en fem res.

A cinquanta anys

Les modes de vint, restaurades per la tintura Padró i les potingues de casa Roviralta.

Quan se tenen diners és de gran to fer-se l'amiga i segona mare d'algunes polletes.

A seixanta anys

Tururut dotze hores.

L'ORFANETA DE MENARGUES

(D'Un tros de paper).

A uns ulls

(Madrigal)

Són els teus ulls, de llum diamantina,
l'estela rutilant del meu destí,
que em marquen amb sa llum—claror divi-
[na—

tota la vida i el camí a seguir!

Són els teus ulls, de llum diamantina,
l'estela rutilant del meu destí.

CANÇÓ DE LA FONT

Una cançó vull cantar,
no hi ha molt que la he dictada,
d'una bella font que hi ha
a la vila on jo m'estava.

*Font de la Mare de Déu,
aigua fresca i regalada.*

De «Cofret de Versos». de J. P. i C., Prev.

(Dibuix de Jaume Guàrdia).

6. - EL BORINOT.

Les crítiques

PSEUDO-LITERATS

L'estrena d'una obra teatral catalana a l'Apolo, ha tornat a ressuscitar aquella classificació que hom pretén establir entre la gent que escriu.

Havem llegit la denominació de literats del Paralel per als que conreen la literatura (?) del districte cinquè, i literats del Passeig de Gràcia per als altres.

Els esforços dels primers, en llibres i en la seva premsa, per presentar-nos aquell barri, cau de misèria, com un paradís de virtuts, és cosa que ens fastigueja. Per nosaltres, no són altra cosa que especuladors de la literatura.

ALIGOT.

(D' "Art Novell", octubre de 1926).

NOVEMBRE

Al Dr. Gallart, afectuosament.

Tarda novembrina
que em fas palpes al cor,
freda ponentina
que em dónes enyor.
Lassa de tintina
o! dama tristor,
hàbil mantellina
li amaga el plor;
si la mort roïna
li robà l'amor,
en l'hora divina
li'n dóna record.

* * *

Xiscla el ventijol,
mare tramuntana,

que s'amaga el sol
darrera la plana;
un crit de mussol
com d'allau humana,
i encomana el dol
uns tocs de campana.
Les fulles al vol
dansen la sardana,
apar qualsevol
ànima mundana.

ANTONI DE P. GAY I COSTA.

La Garriga, 7 XI-1926.

L'excursió-mania

Es un dir que l'excursionisme és bo pel cos i per l'ànima. Els que en són entusiastes ja fan la competència als caçadors en contar el bo i callar el que els convé. Qui més qui menys dels qui em llegeixin, alguna volta hauran caigut del niu deixant-se enredar per un company o suggestionar per la descripció d'un llibre. Si és així, em donaran la raó convenient com és una camama això d'alçar-se a mitja nit, carregar-se la motxilla i, cames ajudeu-me, a empaïtar quilòmetres.

Amb la toponímia encastada al cervell, hom ve fent via amb l'obligació d'admirar una vulgar eixida de sol de darrera d'una muntanya, més vulgar encara; flairar les agradoses sentors dels voltants d'una casa de pagès que, higiènicament, confiten els escuralls de les corts del bestiar arran mateix de la porta; o de trobar incomparable l'aigua d'una fontanella que us dóna de gota en gota les filtracions d'un gorc llotós.

El cap de colla, que sol ésser el més fanàtic excursionista, fa la descripció dels paisatges que teniu al davant explicant-ne més meravelles que,

ni amb la imaginació del més punxegut meridional, no trobaríeu en part del món. Com calla com un mut, per no ficar els peus a la galleda, mentre els altres companys de fatigues, imitant l'exemple d'embadaliment, ni baden boca per temença de fer el ridícul. Aquest silenci—és clar—és interpretat per una conformitat en tant el cap de colla, persistint en l'arrencada, segueix la contalla de com s'ho feren els grecs per escalar el Montseny, bastir-hi un temple a Venus i els fenicis esculturaren la muntanya de Montserrat on deixaren les actuals filigranes de pedra. La meravella (?) no és, doncs, pròpiament, en el paisatge sinó en la relació històrica i verídica del documentadíssim *cicerone* que prodigiosament ha donat eixida a la deu d'erudició montlloresca—perdó per l'adjectiu—qu'us esbatana els ulls i fa mossegar-vos la llengua per no esclafir en una riallada o llançar-li entre cap i coll el qualificatiu que es mereix.

L'hora de la pitança ofereix una de les galindoies escenes. El cap de colla vol la seva en allò de preparar la minestra a ple aire. La brossalla humida i verdsosa no vol abrandar-se, llança una fumera espessa i coent en lloc de les flames per escalfar l'olla. Cap de les provatures reix malgrat de l'experiència de centenars d'excursions. La colla, en espectant actitud, es resigna a menjar freda la vianda bo i contemplant com l'home, que tot ho sap, s'esdernega bufant la llenya que no pren. Es ben deliciós trobar-se dalt un cim allargant l'esguard vers un horitzó cobert d'atapeïdes boires que us donen la sensació de navegar en aeroplà (això es diu per aconhortar-se) potser petant de dents, balbes les mans i els peus embotllofats. El cap de colla, però, ho troba tot excellent, glossant Natura (lletra grossa) i l'eficàcia de l'exercici fisico-pedestre. Les petites, per bé que freqüents contrarietats no li afebleixen pas l'oratória;

etziva cada discurs capaç de fer tremolar el campanar de la Seu.

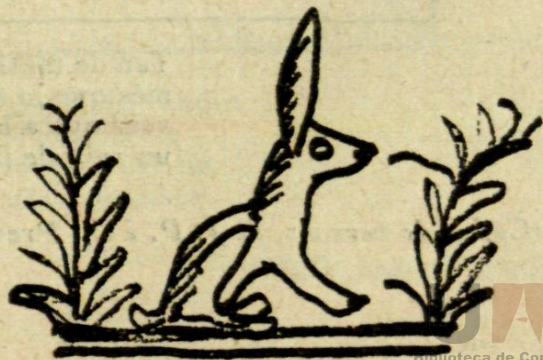
Noms de fonts estroncades, de massies abandonades; i de camins perduts brollen d'aquella boca desfoga-doia combinada amb l'exaltada imaginació del super-excursionista, caminador impenitent, fanàtic i maníac incurable que ho supedita tot a dragar quilòmetres en la pseudo creença que fent-ho així fa pàtria, cultura i sanitat. Dissortats de nosaltres que aitals procediments fessin escola, car la suggestió emplenaria els establiments freno-pàtics mentre els pobles perillarien d'un contagi contra el qual els savis no han inventat encara la vacuna per reduir-lo.

En alguns indrets, per bé que esporàdicament, s'han presentat casos d'aquests excursió-maniàtics que es manifesten per l'afany d'intervenció en societats, periòdics, conferències, etc. Cal defensar-se'n com es pugui donant-los la raó per no excitar-los, o bandejar-los discretament d'arreu on pretenen ficar el nas.

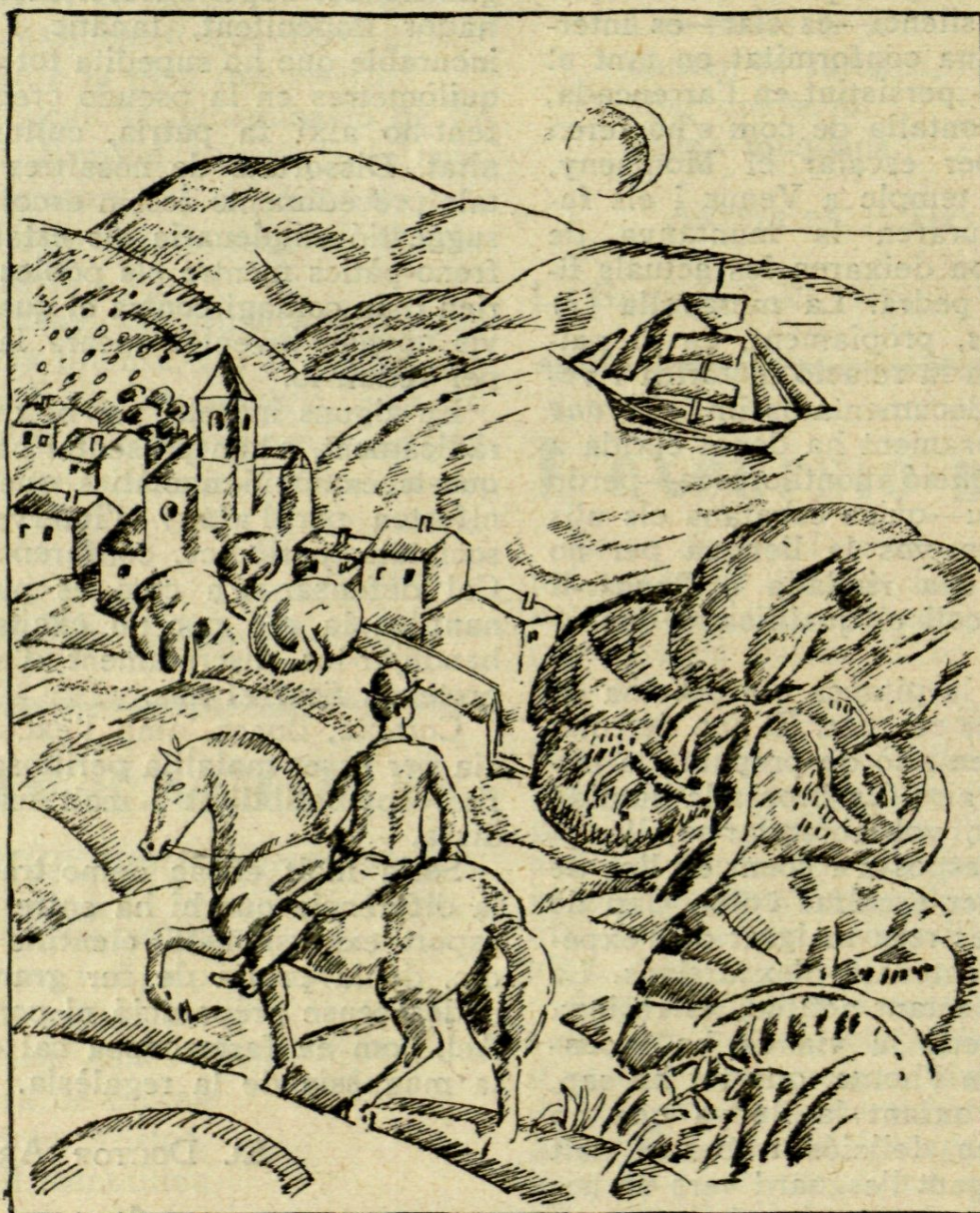
Compte, doncs, amb l'excursió-mania per ésser malaltia perillosa, de difícil combatibilitat i molt encomandissa.

Seria molt eficaç demostrar sovint la diferència que hi ha entre el noble esport excursionista, científic i metòdic, de la pruija de fer grans caminades sense preparació ni condicions. Ací, com en farmacopea cal distingir la magnèsia de la regalèsia.

EL DOCTOR ARMILLA

LLUNA MATINERA

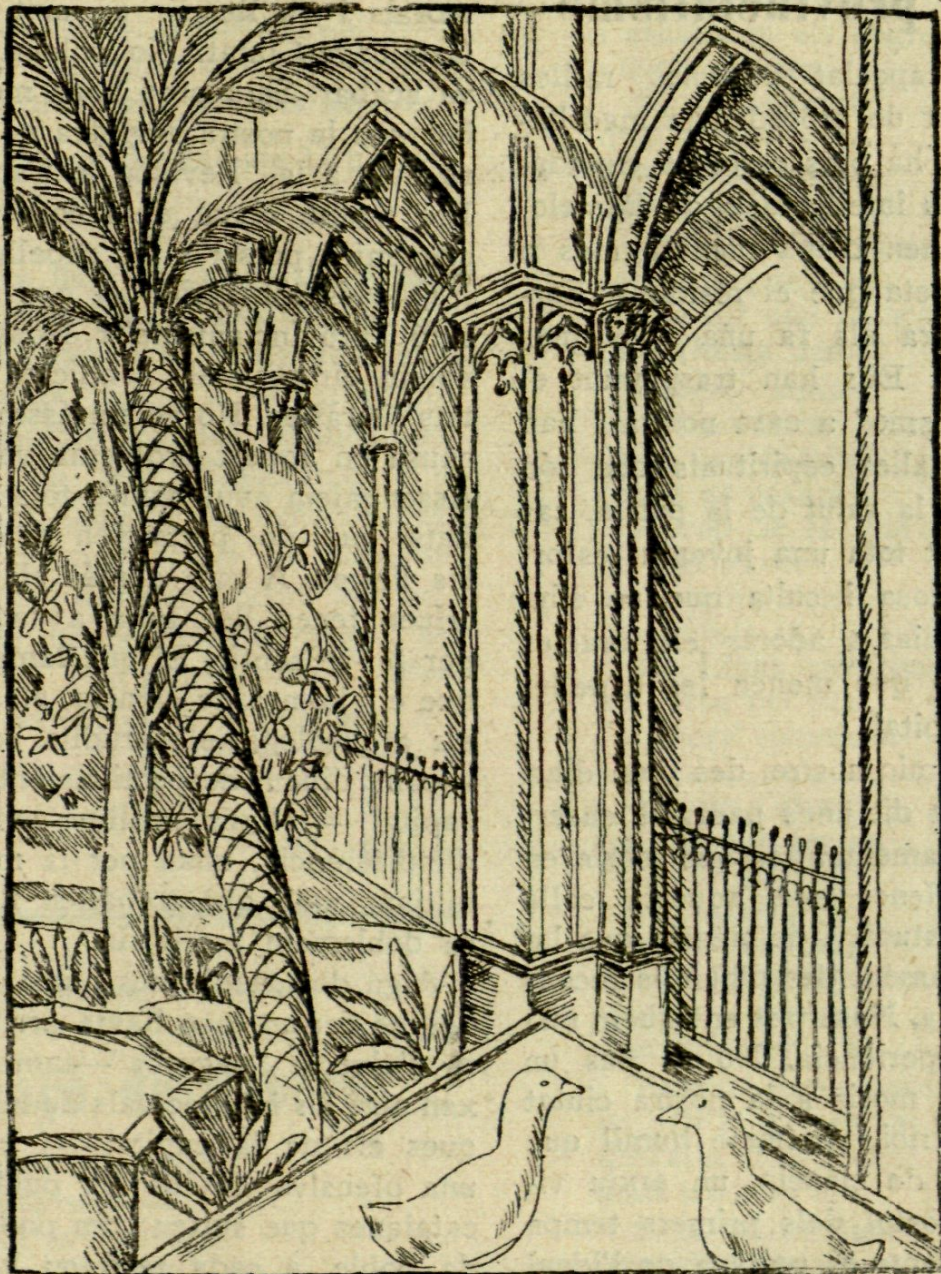
Tan de matí que em só llevat
més que jo algú matinejava;
veig que a la cambra m'ha espiat
un raig de lluna que hi entrava

De «Cofret de versos», de J. P. i C., Prev.

(Dibuix Jaume Guàrdia).

A LA CATEDRAL
ENTRANT PELS CLAUSTRES, DE MATÍ

Só entrat als claustres de la Sèu, endut
pel dolç reclam d'aquella piuladissa
que hi feien els ocells; se m'ha perdut
en el llur goig, l'ànima enamoradissa.

De «Cofret de versos», de J. P. i C., Prev.

(Dibuix Jaume Guàrdia).

Aspectes literaris

**Barcelona
i el provincialisme**

Hem encapçalat aquestes ratlles amb un mot de procedència madrilenya, que ja ha pres carta de ciutadania entre els intellectuals de Barcelona que opinen d'una manera més o menys discreta que el residir a Barcelona encara els fa una mica més intellectuals. Ells han trasplantat el "provincianisme" a casa nostra i han aixecat muralles espirituals que són nocives per la salut de la pàtria, car han amargat tota una joventut esforçada, estudiosa i culta que no s'ha volgut humiliar a adorar els oracles improvitzats que menen les capelletes de la capital.

Un bon amic nostre, des d'un diari barceloní ha dit unes paraules encertadíssimes lamentant-se que morin en mig del silenci tota aquesta colla d'homes d'estudi i de ciència que laboren quietament des d'humils recones de Catalunya. Nosaltres en sabem una dolorosa experiència. No fa pas un any que va morir a la nostra ciutat un gran patrici, un home humil que era un pou de ciència, un arxiu vivent, un apòstol dels primers temps que al vuitcents es parlava de l'ideal nostrat. Fa vergonya dir-ho. Entre mig dels nostres homenatges el silenci de Barcelona. Ni "La Publicitat" ni "La Veu de Catalunya" digueren una paraula. Només el retrat en aquest darrer diari i encara enviat des d'ací per un devot de l'apòstol tras-

passat, i publicat en una fastigosa fulla de reclam comercial.

Va haver-hi un dia que des de Mataró un altre amic parlava en un bell somni d'esborrar aquestes fronteres morals i va llençar un mot d'ordre: Catalunya-Ciutat. No volem dir com va acabar. Serà prou bona mostra saber que la nostra resposta no va veure llum a la "Revista de Catalunya". Era massa clara, deia coses que no convenien potser a les capelletes.

Què és tot això i el que no diem sinó "provincianisme"? Nosaltres no volem dir res dels conflictes i rivalitats literàries. No volem ésser part en causa en aquest problema vergonyós. Assenyalem avui només tots els obluidats que no pertanyen al camp de les lletres. A més a més els que escriuen tenen llur fulla a cada poble per fer-se sentir. El que lamentem és que els homes de ciència, els artistes, els arqueòlegs, els erudits "de fora" —com diuen despectivament per la capital— siguin acollits amb tanta d'indiferència, quan per la manca de mitjans amb què treballen llur tasca és doblement meritòria.

Algú deia, amb més humor que ganes de fer-ho, que havia arribat l'hora d'aixecar "pagesos"—també coneixen així als intellectuals de les comarques els de la capital—i començar una ofensiva des de les publicacions catalanes que surten com poden a cada poble, a cada recó on hi ha un obluidat ple d'amor a les nostres coses. Nosaltres no desertaríem pas, però potser no cal, potser és millor que tot-hom vagi fent la seva via. Les comarques també són un tros de la terra nostra, i tot el que en elles es faci per l'art, per la ciència i per l'estudi,

més tard o més aviat serà fruit de benedició. El sacrifici de la labor anònima és doblement meritori. La vanitat bé pot sacrificar-se a l'ideal. Què hi fa de restar "provincians" incògneguts si l'ideal triomfa? Cal ésser generosos, malgrat i que ens dolguin per als nostres vells aquests silencis.

(D'"El Pla de Bages", de 17 novembre 1926).

Ens serà lícit una mica de comentari? Gairebé res: només de dir que ens sembla que hom dóna una mica massa d'importància a un afer que, almenys moltes vegades, és més aparent que no real. Sincerament ho creiem així. Que hi ha cenacles, capelletes, penyes, estols de socorsos mutus, etc., (digueu-ho com ho volgueu), que exalcen més o menys, això és d'avui i de sempre, d'ací i d'arreu, i en beneficien o en pateixen, els primers, els que fan vida literària a Barcelona.

N. de la R.

Del cançoner Castellonenc

Cançó de Ribero

A la matinada
Ribero se'n va;
deixa la massada,
camina pel pla.

Al braç la berena,
gaiato en la ma,
jopetí a la esquena,
camisa brodà.

Depresa camina
que es casa demà
amb una fadrina
de lo que no hi ha.

El Sol l'acompanya
allà per on và;
fresquet per muntanya
calent per el plà.

Caminen alegres
com germà i germà
i escampen els negres
núvols de tronà.

Ribero somnia
que pronte vorà
a la seva aimia
que l'esperarà.

El Sol ja se cansa,
se cansa i se'n va,
i a la nit que atança
diu: ¡hasta demà!

Ribero camina,
la nit no li fa:
¡amb una fadrina
demà es casarà!

Aprop de la vila
on ella s'està
a un arbre s'enfila
per vòrela ja.

La Lluna verdosa
se vessa pel pla,
fa l'hora somniosa
s'endola i se'n va.

Ribero s'atura,
no sab que fer ja.
Mire la planura
tota perfumà;
mire la muntanya
que al lluny la deixà,
mire la espadanya
que aviat sonarà.

Pensant estes coses
no sab lo que es fa;
desfulle unes roses
amb trémula ma.

Sent la campaneta
que sone endolà:
—¡Per la Casildeta
segur no serà!

Quan entra a la vila
sent un combregà,
a un brancal s'enfila
per vòrel pasà;
sent una xiqueta
a punt de plorà:

12. - EL BORINOT.

—¡Pobra Casildeta
que a la mort s'està!

Ribero s'ofega;
no pot ni parlà,
el cor li botega
i es fique a plorà.

—No plores Ribero,
que no pots plorà,
Lo teu desespero
no em puc explicà.

Ella té germanes
que es volen casà;
la que tu demanes
aquella et voldrà.

Aixina una vella
li vingué a parlà;
pues Ribero ad ella
no volgué escoltà.

Pel poble camina;
a casa se'n va,
de aquella fadrina
que a la mort s'està.

Amb la llengua fora
no pot ni alenà:
Plora que te plora
la faixa es desfà.

Al "cuarto" les dones
no el deixen entrà.

Ho demane a bones
a punt de plorà;
ho demane a males,
puje l'escolà:

Rode les escales
amb creu a la ma.

Obrí la porteta;
ix el capellà,
mire a Casildeta
que l'ha sentit ja.

—¡Ai amada mia
que em vols deixà!
¡l'amor que en mi ja
jamai morirà!

—Plora si tens ganes
que no pots plorà:
Jo tinc tres germanes
que es volen casà.

—¡No me desesperes
que això no serà!
¡si tú te morgueres
no me vull casà!

—La nuvia no parla:
Li agafa la ma,
després de besar-la
al Cel se'n pujà!

Toquen les campanes
a morts, l'endemà;
ixen les germanes
amb ciri en la ma.

Miren a la morta;
niren l'escolà;
miren a la porta
on Ribero està.

Ribero les mire,
no sab lo que es fa;
mirant-les sospire,
sospire... i se'n va.

.....

BERNAT ARTOLA

Llibres & lletres

Ha sortit un llibre de poemes d'Alfons Maseras, amb el nom de "La llàntia encesa". Editat a París a cura de la "Société Générale d'Imprimerie et d'Édition".

—Al teatre Espanyol s'ha estrenat "La Verge de la nit", tres actes d'Ambrosi Carrion.

—A l'Apol "La revolució en el meu barri" un acte, jocós, d'Angel Semblancat.

—L'Editorial Mentora ha publicat un llibret per a l'ensenyament de l'ortografia dels infants; autor, Alexandre Galí.

—Són pròxims a sortir de la Biblioteca Sabadellenca els següents volums:

Ideari del Doctor Sardà i Salvany compost per mossèn Joan Ugas. Pròleg del Doctor don Lluís Carreras.

"Terrals" i "Cançons i Moralies" poesies de mossèn Josep Cardona. Pròlegs de Miquel Carreras i Lluís Pestran i Pijoan.

"Impressions de terra Santa" per Antoni Gorina.

A LA MARE DE DÉU DE L'ERMITA INCONEGUDA

Ai, la Madona de la bella ermita
que adés ni ara jo no conegui;
tan, de moixaines heu tornat petita
que, enamorat, ja us duc a dintre mi.

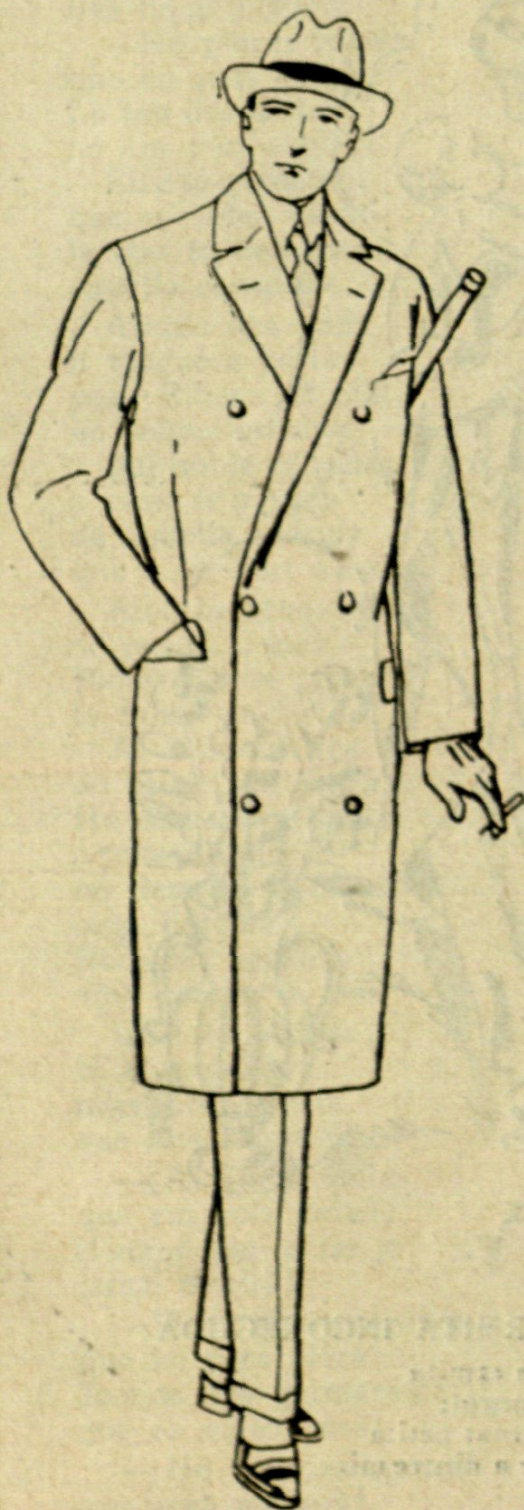
De «Cofret de versos», de J. P. i C., Prev.

(Dibuix Jaume Guàrdia)

LIQUIDACIÓ de totes les existències de la CASA BASTIDA

18, PASSEIG DE GRÀCIA, 18

Gran Basar de Sastreria, sistema Nordamericà

Nostra continua prosperitat ens ha permès fer una Gran Reforma de la que neix una nova i més potent Casa Bastida i que per donar lloc a una Transformació total, necessitem liquidar completament nostres existències a qualsevol preu

Comprant els seus Vestits, Abrics, Camises, Corbates, Mitjons, Mocadors, Sabates i Capells, per cada 25 ptes., comprarà com per valor de 25 duros en altra part.

Secció de Sastreria, confeccionada i a la mida

Es confeccionen tota classe de Peces: de Carrer, d'Abric, d'Etiqueta i d'Esport Elegants vestits, gust de gran xic i tall anglès, des de 50 ptes., amb figurins Dernier Cri i Sistema Ràpid, en quatre hores.

10.000	Vestits confeccs. panyo, des de 20	Ptes.
10.000	Pantalons	" " 5 "
10.000	Abrics Alta Novetat....	" " 25 "
10.000	Talls de vestit	" " 10 "
10.000	Impermeables	" " 25 "
10.000	Americanes Punt	" " 25 "
10.000	Pantalons Oxford	" " 10 "
10.000	Americ. Tutan-kamen.	" " 25 "
10.000	Trinxeres	" " 50 "
10.000	Batins	" " 25 "
10.000	Pijames tall Sastre	" " 5 "
10.000	Guardapols	des de 5'95 "
10.000	Gorres	" " 0'95 "
10.000	Capells	" " 5'95 "
10.000	Sueters	" " 7'95 "

En diferents Seccions

Camises	des de 3'95	Ptes.
Calçotets	" " 1'95	"
Guants	" " 0'95	"
Tirants	" " 0'95	"
Mitjons	" " 0'50	"
Lliga-cames	" " 0'50	"
Mocadors de butxaca	" " 0'50	"
Corbates Seda	" " 0'95	"
Camises Dormir i Esport ...	" " 4'95	"

Nostres incompatibles Baratures no impedeixen que obsequiem a nostres compradors amb sorprenents Regals segons la compra

Els de fora que vulguin servir-se de nostra casa, escrivint-nos i adjuntant 0'50 pesetes en segells, rebran: Catàleg, Mostres, Figurins i un sistema per prendre's la mida així com les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 8 dies

UNP
Biblioteca de Comunicació
Herèrica General

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES
A. PASQUAL.—C. de Cent, 304, pral.

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES
F. BONET.—València, 188

Llibres, els millors
EDITORIAL POLÍGLOTA.—Petritxol, 8

Instal·lacions elèctriques, aigua i gas
RAFEL SALA.—Corts Catalanes, 451.

MATERIAL ESCOLAR I CIENTÍFIC
(SUC. ESTEVA MARATA). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles
CASIMIR VICENS.—Tallers, 72.

Llaneria i Sederia
CASA PUIG.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38
RODRIGUEZ & FERRER

Articles fotogràfics i Ràdio
PÉREZ I SÀBAT.—Fontanella, 18

Art. fotogràfics i treb. de Laboratori
E. PICAZO.—Jovellanos, 4.

Articles fotogràfics i ràdio
V. CALDÉS ARÚS.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
LA MUNDIAL.—Salmerón, 153.

ANTIGUITATS D'ART
Carrer del Call, 28, pral.

Cristalleria i Alumini
CASA ACAR.—Ronda S. Antonio, 60.

Taller d'OPTICA, J. PUIGORIOL.
Carrer Muntaner, 56

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
A. Hernández.—Rosselló, 199.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
ALFONSO MAÑES.—Villarroel, 173 bis

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"
JOAN VALLVÉ.—Sant Pau, 3.

Pianos, harmòniums: venda i afina-
ció.—Planeta, 41—L. CAMPS ARNAU.

Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14
Trajos a plassos i al comptat

Acadèmia Tall i Confecció per a
senyoretetes.—Diputació, 222, pral. 1.^a

Sastreria Guilemany, vestits i for-
mes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

Rellotgeria PAHISSA. Adob de re-
lloctges. Joies.—Mallorca, 330.-Barc.

PELLETÈRIA LE RENARD
Corts Catalanes, 614.-Barcelona

Màquines per rentar, secar i planxar
Via Layetana, núm. 54.-Barcelona.

Electricitat i Lamp. MARCELÍ ROVIRA
Plassa Pí, núm. 2.-Barcelona.

.. FRATERNUS. Agència de Negocis
Plassa Catalunya, 3, 2.º, 1.ª.-Barna.

VULCANITZACIÓ DE NEUMÀTICS
Compra-venda.—Menéndez P. 14

Moneders, Carteres i Petaques (F.)
R. Torres.—Plassa del Pí 2.-Barna.

EL KRIG. Acc. i nov. per a Auto. a
preus reduïts.—Aragó, 201

Caixes cabals des de 200 ptes. totes
d'acer.-P. Marquilló. Mallorca, 125

LA FIRA DEL BOSCH. — *Joguines.*
Rambla del Prat, 2. - Barcelona, G.

PINTURA DECORATIVA.-Papers pintats.
Rètols.—Viladomat, 52.-Barcelona.

VIDRES, Cristalls plans. - T. Garcia.
Panadès, 1. Tel. 1166-G. — Barna.

ESTORAS I CARPETS COCO.-*Ll. Gibert.*
P. Urquinaona, 8. Tel. 713 - S. P.

SALA PARÉS

Establiments **MARAGALL**
Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel
pagament immediat.

Exposició, Despaitx i Tallers:
Calabria, 94 - Tel. 968-H
BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, n.º 665
Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

**IGNASI FOLCH
I TORRES**

Una dona

Novel·la
contemporània

A TOTES
LES
LLIBRERIES

Preu:
3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

CALÇATS

**ALFONS
RASPALL**

Es serveix
bé, bo
i a bon preu

Portaferriça, 13
BARCELONA

LLATZER DE TORMES

el clàssic de l'humor
demaneu-lo a totes les llibreries **2**
Pessetes

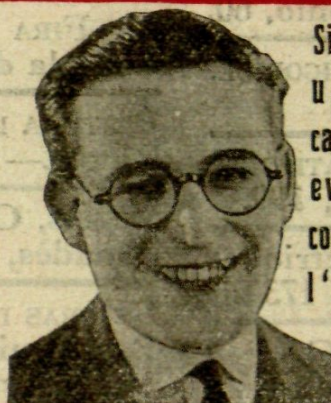
Reirotgeria "El Marino"

EL MILLOR
RELOTGE
SUIS DE PRE-
CISSIÓ Garan-
tit per 10 anys
i únic que du-
rant els cinc
primers
s'adoba

PER ENCARREGS:
JAUME ROCA,
Ordre, 136,
Sant Andreu.
**JOSEP TO-
RRUELLA.**
Pipollés, 73,
St. Martí
**MERCE-
DIA «Bell Ca-
prici», Carmel,
50, Les Corts**

CENTRAL I TALLER D'ADOBES:
Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.
Bisuteria fina. - **BARCELONA**

Si els seu
ulls es
cansen po
evitar-h
consultan
l'òpti
profes
siona

J. Ruiz Urrea
Ronda Sant Antoni, 61
No contongui el numero. - Entrada per l'escala

FÀBRICA DE LLONGANISSES
a millor de la nostra terra
TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.º 124
A Barcelona, n.º 2023
A Sitges, n.º 1383

Demaneu a tot arreu la marca
ELS PIRINEUS
Quingles i Escaler
CASTELLCIUTAT
(Seu d'Urgell)

res. / 172